

Fremsat den 2. oktober 2024 af skatteministeren (Rasmus Stoklund)

Forslag

til

Lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål

§ 1. Bestemmelserne i aftale af 10. juni 2024 mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongerigets Sveriges regering om visse skattespørgsmål, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er tillige indkomstskattepligtige af indkomst, som Danmark kan beskatte i henhold til aftalens artikel 1. Indkomsten henregnes til A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 1.

Stk. 2. Fradrag efter aftalens artikel 2 fradrages i den personlige indkomst, jf. personskattelovens § 3.

§ 3. Personer, som anses for hjemmehørende i Sverige efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, er indkomstskattepligtige af legater og kunstnerstøtte, der hidrører fra Danmark.

§ 4. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Lov nr. 974 af 5. december 2003 om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegænger aftale) ophæves.

§ 5. I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2023, som ændret ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Pensionsberettigede, som anses for hjemmehørende i Sverige efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, er skattepligtige af pensionsordninger som nævnt i stk. 1 i danske forsikringsselskaber m.v.«

§ 6. I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 30. august 2019, som ændret ved § 6 i lov nr. 1052 af 30. juni 2020, § 1 i lov nr. 2052 af 19. december 2020 og § 1 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 1, ændres »artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003« til: »artikel 7 i aftale af 10. juni 2024 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål«.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland

**AFTALE
MELLEM
KONGERIGET DANMARKS REGERING
OG
KONGERIGET SVERIGES REGERING
OM VISSE SKATTESPØRGSMAÅL**

I forholdet mellem Sverige og Danmark skal følgende gælde i henhold til overenskomsten mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som blev undertegnet i Helsingfors den 23. september 1996 (i det følgende benævnt "den nordiske aftale"):

Artikel 1

1. Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer løn eller andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som normalt udføres i den anden kontraherende stat, for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller ved et fast driftssted eller et fast sted, som personens arbejdsgiver ifølge den nordiske aftale eller en gældende aftale med en tredjestat har i denne anden stat, skal arbejdet ved anvendelse af artikel 15, stk. 1 og 2, eller artikel 19, stk. 1 og 2, i den nordiske aftale anses for udført i denne anden stat, selvom arbejdet faktisk udføres
 - a) i den førstnævnte stat, eller
 - b) i en tredjestat, hvis arbejdet udgør tjenesterejse eller andet lignende arbejde af lejlighedsvis karakter,men kun, hvis arbejdet i den anden stat udgør mindst halvdelen af arbejdstiden i hver tolv måneders periode.
2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder
 - a) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren ifølge den nordiske aftale eller en gældende aftale med en tredjestat har i den anden stat,
 - b) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren ifølge den nordiske aftale har i den førstnævnte kontraherende stat.
3. En arbejdsgiver, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som har en person ansat, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, i et ansættelsesforhold, som normalt skal udføres i den førstnævnte stat, er, for så vidt angår den pågældende ansatte, ikke forpligtet til at indeholde skat på vegne af den anden kontraherende stat, hvis ansættelsen påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligt for udbetalt løn eller andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold ikke indtræder i den anden kontraherende stat som følge af stk. 1 og 2.

4. Hvor der i en af de kontraherende stater indføres restriktioner eller anbefalinger om begrænset bevægelighed mellem de kontraherende stater af hensyn til befolkningens sundhed, sikkerhed eller lignende, kan de kompetente myndigheder ifølge den nordiske aftale indgå en særskilt aftale om at arbejde efter stk. 1 og 2, for en begrænset periode skal anses for udført i den kontraherende stat, hvor arbejdet normalt udføres. En sådan aftale kan også omfatte anvendelsen af stk. 3.

Artikel 2

1. Hvis en fysisk person erhverver indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold, som efter artikel 7, 14, 15 eller 19 i den nordiske aftale kan beskattes eller kun kan beskattes i en kontraherende stat, og deltager i en pensionsordning i den anden kontraherende stat, skal
 - a) bidrag, som denne person betaler til pensionsordningen, være fradragsberettiget i den førstnævnte stat, eller
 - b) bidrag, som denne persons arbejdsgiver betaler til pensionsordningen, ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte stat for personen samt være fradragsberettiget i denne stat for arbejdsgiveren.
2. Bidraget skal dog alene være fradragsberettiget eller ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte kontraherende stat indenfor de beløbsgrænser, som gælder for bidrag, der betales til en pensionsordning efter lovgivningen i begge de kontraherende stater.
3. Denne artikel gælder kun:
 - a) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvis indkomsten udgør mindst 75 pct. af den pågældendes samlede indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold med fradrag af samtlige udgifter afholdt for at erhverve indkomsten (nettoindtægt), eller
 - b) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i denne stat, hvis personen deltog i og bidrag blev betalt til pensionsordningen, umiddelbart inden den pågældende blev hjemmehørende i denne stat.
4. Ved anvendelsen af stk. 1 skal udtrykket ”pensionsordning” betyde en ordning, som
 - a) for Danmarks vedkommende er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I,
 - b) for Sveriges vedkommende er omfattet af 28 eller 58 kap. i indkomstskatteloven (1999:1229).

Artikel 3

Fysiske personers udgifter for rejser over Øresundsbroen skal tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis de afholdes for normal rejse mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen. Der er dog kun ret til fradrag, hvis sådanne almindelige betingelser for hvad der gælder for sådanne rejser, er opfyldt, eksempelvis for så vidt angår krav om tidsbesparelse. Udgifterne skal tages i betragtning med udgangspunkt i den dokumenterede udgift til billigste periode abonnement for passage i personbil henholdsvis passage med kollektivt transportmiddel.

Artikel 4

1. Beskatning efter artikel 22, stk. 1, i den nordiske aftale, sker ikke af indkomst i form af studiestøtte, legater eller kunstnerstøtte, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager fra den anden kontraherende stat, dennes politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner, forudsat at studiestøtten, legaterne eller kunstnerstøtten ville have været fritaget for beskatning i den anden stat, hvis personen havde været hjemmehørende i denne anden stat.
2. Uanset artikel 22 i den nordiske aftale kan indkomst omfattet af nævnte artikel, som modtages af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som hidrører fra den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.

Artikel 5

Artikel 31, stk. 5, omfatter ikke personer, der er hjemmehørende i Danmark.

Artikel 6

1. Den kontraherende stat, som tillægges beskatningsretten efter artikel 1, skal beskatte lønmodtageren efter denne stats regler for lønmodtagerbeskatning, selvom arbejdet faktisk udføres i den anden kontraherende stat eller i en tredjestat.
2. Pensioner eller livrenter, der betales fra en kontraherende stat til en person, som er hjemmehørende i denne stat, skal beskattes efter denne stats almindelige regler, selvom denne stat ikke har nedsat sin beskatning i forbindelse med bidrag til denne ordning, når den anden kontraherende stat efter artikel 2 tidligere har anset bidrag betalt
 - a) af den fysiske person for at være fradragsberettiget, eller
 - b) af den fysiske persons arbejdsgiver for ikke at være skattepligtig indkomst for den fysiske person samt for at være fradragsberettiget ved beregningen af arbejdsgiverens skattepligtige indkomst.
3. Bestemmelserne om fradrag for bidrag til en pensionsordning efter artikel 2 og for udgift til rejser over Øresundsbroen efter artikel 3 gælder alene, hvis den fysiske persons indkomst beregnes på nettobasis med mulighed for fradrag for udgifter.

Artikel 7

1. Såfremt en fysisk person hjemmehørende i en kontraherende stat erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i den anden kontraherende stat (bruttoindkomst), og denne indkomst for et skatteår udgør mindst et beløb svarende til 210.000 danske kr. i 2023 års prisniveau før fradrag for udgifter afholdt for at erhverve indkomsten, skal denne anden stat betale et udligningsbeløb til den førstnævnte stat. Grundbeløbet reguleres årligt på grundlag af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark opgjort med en decimal. Reguleringen fastsættes hvert indkomstår som forholdet mellem den for året før indkomståret oplyste værdi af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark, og den i 2023 oplyste værdi af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark. Reguleringstallet afrundes til nærmeste 3 decimaler og ganges med grundbeløbet. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste danske kronebeløb, der kan deles med 1.000. Grundbeløbet reguleres første gang for indkomståret 2025. Denne udligning skal ske senest 1. oktober i året efter det aktuelle skatteår. Udligningsbeløbet skal for Danmarks vedkommende være den gennemsnitlige primærkommuneskat oppebåret af indkomst, der beskattes i Danmark efter artikel 15 eller 19 i

den nordiske aftale. Udligningsbeløbet skal for Sveriges vedkommende være den gennemsnitlige kommuneskat, som opkræves for primærkommunernes regning, og som beregnes af indkomst, der beskattes i Sverige efter artikel 15 eller 19 i den nordiske aftale. Denne artikel gælder dog ikke for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver for arbejde udført ombord på svensk eller dansk skib i international trafik. De kontraherende staters kompetente myndigheder ifølge den nordiske aftale kan indgå en gensidig aftale om den nærmere udformning af udligningsordningen.

2. Efter anmodning fra en kontraherende stat skal denne ordning evalueres med særligt hensyn til udligningsniveauet. En sådan anmodning kan dog tidligst fremsættes i løbet af det femte kalenderår efter datoen for aftalens ikrafttræden.

Artikel 8

1. Denne aftale træder i kraft den tredivte dag efter den dag, hvor de to kontraherende stater skriftligt har meddelt hinanden, at de forfatningsmæssige betingelser, som kræves i de respektive stater, er opfyldt, og dens bestemmelser skal anvendes for så vidt angår
 - a) kildeskat, beløb, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoen for aftalens ikrafttræden,
 - b) andre skatter, skat, som pålignes for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoen for aftalens ikrafttræden.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1, finder bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, anvendelse fra den dato, hvor aftalen træder i kraft. Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, om en arbejdsgivers pligt til at indeholde skat, finder de øvrige bestemmelser i artikel 1 anvendelse, som om de var gældende allerede før det tidspunkt, der følger af stk. 1.
3. Aftalen mellem Kongeriget Sverige og Kongeriget Danmark om visse skatteforhold, undertegnet i København den 29. oktober 2003, ophører med at gælde for enhver skat fra og med den dato, hvor nærværende aftale i henhold til stk. 1, i denne artikel skal anvendes, for så vidt angår den pågældende skat.
4. Hvis det viser sig, at der er skattemæssige hindringer for den fortsatte integration i Øresundsregionen, er Danmark og Sverige enige om at indlede forhandlinger for at overveje indførelse af ny bestemmelser eller ændring af bestemmelserne i denne aftale eller at tage initiativ til ændringer af den nordiske aftale.

Artikel 9

Denne aftale forbliver i kraft, så længe den nordiske aftale er i kraft, eller indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver kontraherende stat kan ved skriftlig meddelelse til den anden kontraherende stat opsiges aftalen ved at give meddelelse herom mindst seks måneder inden udgangen af ethvert kalenderår. I tilfælde af en sådan opsigelse ophører aftalen med at gælde for så vidt angår

- a) kildeskat, beløb, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter udløbet af seks månedersperioden,
- b) andre skatter, skat, der pålignes for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter seks månedersperioden.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Øresund den 10. juni 2024 i to eksemplarer på dansk og svensk, således at begge tekster har lige gyldighed.

FOR REGERINGEN I

KONGERIGET

DANMARK

Jeppe BRUUS

Skatteminister

FOR REGERINGEN I

KONGERIGET

SVERIGE

Elisabeth SVANTESSON

Finansminister

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Beskatning af løn ved hjemmearbejde
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Svenske registreringsregler
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Provenuudveksling mellem Danmark og Sverige
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Beskatning af uddannelsesstøtte, legater og kunstnerstøtte
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Beskatning af pensionsafkast på pensionsordninger
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.6. Andre elementer
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Konsekvenser for nordisk samarbejde
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre aftalen af 10. juni 2024 mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering om visse skattespørgsmål, i det følgende benævnt ”den nye Øresundsaf tale”.

Den nye Øresundsaf tale er en opdatering af den gældende af tale mellem Danmark og Sverige om visse skattespørgsmål, i det følgende benævnt ”den gældende Øresundsaf tale”.

Den nye Øresundsaf tale træder i kraft, når den er tiltrådt af både den danske og den svenske regering, nærmere bestemt

den 30. dag efter de to lande har meddelt hinanden, at aftalen er ratificeret.

Med vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke i medfør af grundlovens § 19, stk. 1, til, at regeringen på Danmarks vegne ratificerer aftalen.

2. Lovforslagets baggrund

Danmark og Sverige indgik i 2003 den gældende Øresunds-aftale, som understøtter et integreret arbejdsmarked i Øresundsregionen ved at fjerne en række skattemæssige hindringer for de tusindvis af personer, som pendler mellem Danmark og Sverige for at komme på arbejde.

Øresunds-aftalen har virket efter sin hensigt, men samtidig har der været en stigende efterspørgsel fra erhvervslivet og pendlere på begge sider af Øresund efter en opdatering af den over 20 år gamle aftale.

Derfor har den danske og svenske regering den 10. juni 2024 indgået den nye Øresunds-aftale, som skal afløse den gældende Øresunds-aftale. Den nye Øresunds-aftale er en opdatering og forbedring af den gældende Øresunds-aftale.

Den nye Øresunds-aftale skal bidrage til at gøre det allerede velfungerende arbejdsmarked på tværs af Øresund endnu bedre. Den nye Øresunds-aftale medfører blandt andet færre administrative byrder for både pendlere og arbejdsgivere, ligesom aftalen rydder op i og forenkler de gældende beskatningsregler.

Hvert år pendler ca. 17.000 personer fra Sverige til Danmark, og ca. 1.400 personer fra Danmark til Sverige. Det er af stor værdi for begge lande. Muligheden for at arbejde på tværs af Øresund skaber øget mobilitet for pendlere, mens virksomhederne drager fordel af den styrkede mulighed for rekruttering af kvalificeret arbejdskraft.

Den nye Øresunds-aftale ensretter også reglerne om beskatning af bl.a. SU og afkastet af pensionsopsparinger, så reglerne ensrettes for pendlere, uanset om de bor i Danmark eller Sverige. Desuden bliver det også enklere at være of-fentligt ansat øresundspendler.

Med den nye Øresunds-aftale ensrettes en række regler desuden, så der ikke længere er forskel på reglerne for dansk beskatning, uanset om man bor i Sverige eller Danmark. Der er tale om skatteregler, der forekommer urimelige, og som stiller enkelte grupper bedre end personer, der bor og arbejder i Danmark.

De gældende regler medfører f.eks., at en pendler, der er offentligt ansat i Danmark og bor i Sverige, i dag kan opnå en lavere beskatning end vedkommendes kolleger, der bor i Danmark, bl.a. fordi pendleren vil kunne udnytte fradragsreglerne i begge lande og f.eks. få fradrag for de samme renter to gange.

De gældende regler betyder desuden, at dansk SU efter omstændighederne ikke beskattes, hverken i Danmark eller

i Sverige, samtidig med at svensk SU, der er skattefri i Sverige, beskattes i Danmark. Derudover bliver man efter de gældende regler kun beskattet af afkastet af en dansk pensionsordning efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis man er fuldt skattepligtig og hjemmehørende i Danmark, og altså ikke, hvis man bor i Sverige.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Beskatning af løn ved hjemmearbejde

3.1.1. Gældende ret

Danmark og Sverige indgik i 2003 den gældende Øresunds-aftale. Aftalen fjernede en række af de problemer, som grænsegængerne og deres arbejdsgivere oplevede i dagligdagen. Sigtet med aftalen var overordnet at sikre, at forskellene i de to landes skattesystemer ikke udgør en hindring for valg af bopæls- og arbejdsland.

Den gældende Øresunds-aftale hviler på princippet om, at grænsependlere betaler indkomstskat i arbejdslandet. Aftalen er på dette punkt på linje med OECD's modeloverenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og med Danmarks øvrige dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dermed beskattes grænsegængerne i arbejdslandet af hele lønindkomsten, og bopælslandet lemper sin beskatning ved at undlade at beskatte lønindkomsten eller ved at give nedslag for den udenlandske skat.

Den gældende Øresunds-aftale indeholder en særlig regel for privatansattes hjemmearbejde m.v. (den såkaldte hjemmearbejdsregel), hvorefter der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde i egen bolig eller ved tjenesterejser samt andet arbejde af lejlighedsvis karakter i bopælslandet eller i en tredjestat. Det er en betingelse, at arbejdet i arbejdsgiverlandet udgør mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder. Det er endvidere en betingelse, at vederlaget for det udførte arbejde ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i bopælslandet.

Hjemmearbejdsreglen i den gældende Øresunds-aftale har desuden sammenhæng med afgørelsen af i hvilket land, den enkelte øresundspendler er socialt sikret. Den daværende Sociale Sikringsstyrelse og det daværende Riksförsäkringsverket indgik den 4. december 2001 en aftale om, at pendlere kan omfattes af arbejdsgiverlandets regler og dermed være socialt sikret i dette land, selv om der udføres hjemmearbejde (senere udvidet til også at omfatte tjenesterejser) i bopælslandet, når den væsentligste del af arbejdet udføres i arbejdsgiverlandet (mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder).

Denne afgrænsning med mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder anvendes også i den gældende Øresunds-aftale for at sikre størst mulig sammenhæng mellem de to regelsæt.

Beskæftigelsesministeriet og Försäkringskassan har den 25.

april 2024 indgået en ny aftale, der afløser aftalen mellem den daværende Sociale Sikringsstyrelse og det daværende Riksförsäkringsverket af 4. december 2001, hvorefter 3-månedersperioden i relation til afgørelsen om social sikring er ændret til 12 måneder.

Det bemærkes, at der i den gældende Øresundsaf-tale ikke er mulighed for at fravige betingelsen om, at mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder skal være udført i arbejdsgiverlandet.

Som tidligere nævnt gælder hjemmearbejdsreglen i den gældende Øresundsaf-tale alene privatansatte pendlere, der har hjemmearbejde, og altså ikke offentligt ansatte pendlere med hjemmearbejde. Når offentligt ansatte arbejder hjemmefra, skal den del af indkomsten, der stammer fra hjemmearbejdet, derfor altid beskattes i bopælslandet. En offentligt ansat grænsegænger, der bor i Sverige og arbejder i Danmark, men enkelte dage arbejder fra en hjemmearbejdsplads i Sverige, eller som udsendes på tjenesterejser eller har andet arbejde af lejlighedsvis karakter i Sverige eller tredjelande, bliver beskattet i Danmark (arbejdsgiverlandet) af den del af arbejdet, der udføres i Danmark, mens Sverige (bopælslandet) har beskatningsretten til arbejde, der udføres udenfor Danmark.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med aftalen udvides den gældende Øresundsaf-tales regel om, at der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde m.v., til også at gælde offentligt ansatte. Dermed slipper både de og deres arbejdsgiver for at indberette til to landes skattemyndigheder, og begge parter slipper for unødvendig administration. Og pendlere, der er offentligt ansat i Danmark, men bor i Sverige, vil ikke længere uden videre kunne udnytte den lempeligere beskatning ved hjemmearbejde.

Derudover ændrer aftalen den gældende Øresundsaf-tales betingelse om, at arbejdet i arbejdsgiverlandet skal udgøre mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder til, at arbejdet i arbejdsgiverlandet skal udgøre mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 12 måneder. Det vil give arbejdsgiveren og den ansatte bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet, idet det vil gøre det lettere at have mere distancearbejde i perioder, herunder arbejde i bopælslandet.

Efter den nye Øresundsaf-tale vil det ikke længere være en betingelse, at arbejdet i bopælslandet udføres i pendlerens egen bolig. Uanset hvor arbejdet udføres i bopælslandet, vil der således ikke blive skiftet beskatningsland fra arbejdsgiverlandet til bopælslandet. Pendleren er således ikke nødsaget til at udføre arbejdet i egen bolig, men kan udføre arbejdet hvor som helst i bopælslandet, eksempelvis på den lokale café eller det lokale bibliotek.

Til forskel fra den gældende Øresundsaf-tale vil der med den nye Øresundsaf-tale være mulighed for at fravige betingelsen om, at mindst halvdelen af arbejdstiden skal være udført i

arbejdsgiverlandet. I situationer, hvor Danmark eller Sverige indfører restriktioner eller anbefalinger om begrænset bevægelighed mellem de to lande af hensyn til befolkningens sundhed, sikkerhed eller lignende, vil Danmark og Sverige kunne indgå en særskilt aftale om, at hjemmearbejde for en begrænset periode vil skulle anses for udført i arbejdslandet. Resultatet af en sådan særskilt aftale vil være, at skatten fastholdes i arbejdslandet uanset omfanget af hjemmearbejde.

Den gældende Øresundsaf-tales regel om hjemmearbejde er i øvrigt videreført uændret i den nye Øresundsaf-tale.

3.2. Svenske registreringsregler

3.2.1. Gældende ret

Den 1. januar 2021 indførte Sverige nye regler med fokus på at håndtere arbejdsudlejeproblestillingen. Arbejdsudlejereglerne sigter på at sikre svensk beskatning i tilfælde, hvor den formelle arbejdsgiver er udenlandsk, men den reelle arbejdsgiver er svensk.

Der blev indført en pligt for udenlandske arbejdsgivere til at registrere sig og indeholde svensk skat af lønindkomst, der skal beskattes i Sverige. Reglerne omfatter imidlertid også danske arbejdsgivere med svensk bosatte ansatte, når beskatningsretten til lønnen overgår til Sverige i forbindelse med hjemmearbejde m.v., uanset at der ikke er tale om arbejdsudlejesituationer. Det gælder således dels alle offentligt ansatte, der har hjemmearbejde, dels privatansatte, der på grund af for meget hjemmearbejde ikke længere omfattes af hjemmearbejdsreglen.

Registrerings- og indeholdelsespligten er ikke reguleret i den gældende Øresundsaf-tale.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den gældende pligt for udenlandske arbejdsgivere, dvs. ikke svenske arbejdsgivere, til efter svensk ret at registrere sig og indeholde svensk skat af lønindkomst, der skal beskattes i Sverige, vil fortsat gælde. Der er dog i den nye Øresundsaf-tale indsat en regel, således at denne pligt ikke gælder for danske arbejdsgivere med øresundspendlere ansat, såfremt de pågældende øresundspendleres ansættelse påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligten for lønnen ikke vil indtræde i Sverige under iagttagelse af reglerne for hjemmearbejde m.v. i Sverige, jf. pkt. 3.1.2.

3.3. Provenuudveksling mellem Danmark og Sverige

3.3.1. Gældende ret

Når indkomstkatten alene betales til arbejdslandet, betyder det umiddelbart, at den kommune, som har en øresundspendler boende, ingen indkomstkatteindtægter har fra øresundspendleren, selv om denne og dennes familie påfører kommunen udgifter. Derfor udveksles der efter den

gældende Øresundsafale skatteprovenu fra arbejdslandet til bopælslandet.

Efter den gældende Øresundsafale udveksler Danmark og Sverige provenu, der stammer fra privatansatte pendlere, der tjener mindst 150.000 danske kroner årligt. Beløbsgrænsen er ikke blevet inflationskorrigeret siden 2003.

Efter den gældende Øresundsafale skal provenuudvekslingsordningen revurderes hvert femte år eller ved væsentlige ændringer af skattesystemerne for så vidt angår bl.a. niveauet for udligningen.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For det første udvides den gældende Øresundsafales provenuudvekslingsregel til ikke kun at gælde privatansatte, men også offentligt ansatte.

For det andet inflationskorrigeres den gældende Øresundsafales provenuudvekslingsregels indkomstgrænse på 150.000 danske kroner, der blev fastsat i 2003. Indkomstgrænsen i den nye Øresundsafale udgør 210.000 kr. (2023-niveau), hvormed grænsen på 150.000 kr. korrigeres for inflation fra 2003 til 2023.

For det tredje er der i den nye Øresundsafales provenuudvekslingsregel indsat en løbende indekseringsmekanisme knyttet til indkomstgrænsen, så grænsen fremover automatisk vil blive inflationskorrigeret årligt.

For det fjerde vil det til forskel fra provenuudvekslingsordningen efter den gældende Øresundsafale, hvorefter ordningen skal revurderes hvert femte år eller ved væsentlige ændringer af skattesystemerne for så vidt angår bl.a. niveauet for udligningen, efter den nye Øresundsafale gælde, at ordningen efter anmodning fra Danmark eller Sverige skal evalueres med særligt hensyn til udligningsniveauet. En sådan anmodning kan dog tidligst fremsættes i løbet af det femte kalenderår efter datoen for den nye Øresundsafales ikrafttræden.

Den gældende Øresundsafales provenuudvekslingsregel er i øvrigt videreført uændret i den nye Øresundsafale.

3.4. Beskatning af uddannelsesstøtte, legater og kunstnerstøtte

3.4.1. Gældende ret

Efter gældende ret beskattes dansk SU forskelligt, alt efter om den studerende bor i Danmark eller i Sverige. En studerende, som studerer på en dansk uddannelsesinstitution og modtager dansk SU, men bor i Sverige, bliver hverken beskattet af SUn i Danmark efter dansk ret eller i Sverige efter svensk ret. Dansk SU og anden dansk uddannelsesstøtte er omfattet af begrænset skattepligt til Danmark, jf. kildeskattelovens § 2, men da Danmark ikke har beskatningsretten, når det gælder studerende, der bor i Sverige, sker der ingen dansk beskatning.

Omvendt bliver studerende, som bor i Danmark, og som læser på en svensk uddannelsesinstitution og modtager svensk SU, beskattet heraf i Danmark. Boede de i stedet i Sverige, havde den svenske SU været skattefri efter svensk ret.

Der er også forskellige regler for beskatningen af modtagere af dansk kunstnerstøtte og legater. Modtagere, der bor i Sverige, kan i dag ikke beskattes i Danmark, og de bliver efter omstændighederne heller ikke beskattet i Sverige. Dansk kunstnerstøtte og danske legater er ikke omfattet af begrænset skattepligt til Danmark, jf. kildeskattelovens § 2.

Beskatningen af SU, legater og kunstnerstøtte er ikke reguleret i den gældende Øresundsafale.

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den nye Øresundsafale bliver det muligt for det land, hvorfra uddannelsesstøtte, legater og kunstnerstøtte hidrører, at foretage beskatning heraf, hvis uddannelsesstøtten, legatet eller kunstnerstøtten udbetales til en person, der efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i det andet land.

Dermed vil Danmark kunne beskatte dansk SU, danske legater og dansk kunstnerstøtte, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i Sverige.

Med lovforslagets § 3 foreslås der indført indkomstskattepligt af legater og kunstnerstøtte, der hidrører fra Danmark, og som udbetales til personer, som efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Sverige.

Det bemærkes, at dansk SU m.v. allerede efter gældende ret er begrænset skattepligtig, jf. kildeskattelovens § 2.

Med den nye Øresundsafale fastsættes samtidig, at bopælslandet ikke kan beskatte studiestøtte, legater eller kunstnerstøtte fra den anden stat, såfremt studiestøtten, legaterne eller kunstnerstøtten ville have været fritaget for beskatning i den anden stat, hvis personen havde været hjemmehørende i denne anden stat. Dermed vil Danmark eksempelvis ikke kunne beskatte svensk SU, der udbetales til herboende studerende.

3.5. Beskatning af pensionsafkast på pensionsordninger

3.5.1. Gældende ret

Efter gældende ret bliver personer kun beskattet af afkastet af en dansk pensionsordning efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis personerne er fuldt skattepligtige og hjemmehørende i Danmark, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1.

Beskatningen af pensionsafkast er ikke reguleret i den gældende Øresundsafale.

5.1.1. Beskatning af løn ved hjemmearbejde

Udvidelsen af den gældende Øresundaftales regel om, at der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde mv. til også at omfatte offentligt ansatte skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 130 mio. kr. (2025-niveau) i 2025 og en varig umiddelbar virkning på ca. 130 mio. kr. (2025-niveau), jf. tabel 2. Med udvidelsen vil pendlere, der er offentligt ansat i Danmark, men bor i Sverige, ikke længere uden videre kunne udnytte den lempeligere beskatning ved hjemmearbejde. Da personerne, som ikke længere kan benytte den lempeligere beskatning, primært er bosat i Sverige, er virkningen efter tilbageløb den samme som den umiddelbare virkning.

5.1.2. Svenske registreringsregler

Ændringen vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5.1.3. Provenuudveksling mellem Danmark og Sverige

Udvidelsen af den gældende Øresundaftales provenuudvekslingsregel til at omfatte offentligt ansatte, samt forhøjelsen og den fremtidige automatiske indeksering af bruttoindkomstgrænsen skønnes at medføre et samlet umiddelbart mindreprovenu på ca. 175 mio. kr. i 2025 og varigt (2025-niveau), jf. tabel 1. Der er tale om overførsler mellem Danmark og Sverige, hvormed der ikke er tilbageløb eller adfærd forbundet med provenuvirkningen.

Den umiddelbare provenuvirkning ved at omfatte de offentligt ansatte i provenuudvekslingen medfører isoleret set et mindreprovenu på ca. 200 mio. kr. årligt fra 2025 og frem (2025-niveau). Forhøjelsen og indekseringen af bruttoindkomstgrænsen skønnes at medføre et merprovenu på ca. 25 mio. kr. årligt fra 2025 og frem (2025-niveau).

5.1.4. Beskatning af SU, legater og kunstnerstøtte

Udvidelsen af den gældende Øresundaftale, hvormed det bliver muligt for det land, hvorfra uddannelsesstøtte hidrører at foretage beskatning heraf, hvis den udbetales til en person, der er hjemmehørende i det andet land, skønnes med stor usikkerhed at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 35 mio. kr. i 2025 og varigt (2025-niveau), jf. tabel 2. Virkningen efter tilbageløb skønnes ligeledes at udgøre ca. 35 mio. kr. i 2025 og varigt (2025-niveau).

Den tilsvarende udvidelse vedr. legater og kunstnerstøtte skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

5.1.5. Beskatning af pensionsafkast på pensionsordninger

Udvidelsen af den gældende Øresundaftale, hvormed det bliver muligt for Danmark at beskatte pensionsopparere, der er hjemmehørende i Sverige, af afkastet af deres danske pensionsordninger, vurderes med stor usikkerhed at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 35 mio. kr. i 2025 og

varigt (2025-niveau), jf. tabel 2. Personerne, der beskattes med udvidelsen, er bosat i Sverige, hvorfor der ikke er noget tilbageløb på provenuvirkningen.

5.1.6. Andre elementer

Indholdet af den gældende Øresundaftale er udover de beskrevne ændringer videreført uændret i den nye Øresundaftale. Det har ingen provenumæssige konsekvenser.

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 4,0 mio. kr. i 2025, 0,9 mio. kr. i 2026, 1,0 mio. kr. årligt i perioden 2027-2030, 0,9 mio. kr. i 2031 og 0,8 mio. kr. varigt til sagsbehandling, vejledning og systemtilpasning. Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringsmæssige konsekvenser for hverken kommuner eller regioner.

Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning er opfyldt. Der henvises her særligt til, at den nye Øresundaftale grundlæggende følger samme opbygning som den gældende Øresundaftale, og at den derfor skal implementeres i allerede eksisterende it-løsninger.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

OBR (Erhvervsstyrelsen - Område for Bedre Regulering) vurderer, at lovforslaget kan medføre administrative konsekvenser i form af lettelser for erhvervslivet. Dette skyldes, at der kan opstå situationer, hvor virksomheder kan undgå at lave dobbeltindberetninger til danske og svenske skattemyndigheder. Konsekvenserne vurderes samlet at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Ændringerne af den gældende Øresundaftales hjemmearbejdsregel vil give arbejdsgiverne og deres ansatte bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet, idet det vil gøre det lettere at have mere distancearbejde i perioder, herunder arbejde i bopælslandet.

Lovforslaget vurderes ikke at have øvrige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Innovations- og Iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant, fordi lovforslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætters muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Udvidelsen af den gældende Øresundaftales regel om, at der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde m.v., til også at gælde offentligt ansatte vil betyde, at de ikke umiddelbart vil skulle selvangive lønindkomsten til to landes skattemyndigheder.

Ændringen af den gældende Øresundaftales betingelse om, at arbejdet i arbejdsgiverlandet skal udgøre mindst halvde-

len af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder til, at arbejdet i arbejdsgiverlandet skal udgøre mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 12 måneder, vil give de ansatte bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet. Desuden vil pendlerne ikke længere være nødsaget til at udføre arbejdet i bopælslandet i egen bolig.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om gennemførelse af en aftale mellem Danmark og Sverige, der allerede er underskrevet.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vurderes samlet at medføre et årligt merprovenu på ca. 30 mio. kr. fra 2025 og frem.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Offentlige arbejdsgivere, der har øresundspendlere ansat, vil fremover ikke skulle registrere sig og indeholde svensk skat af lønindkomst, hvis de pågældende øresundspendleres ansættelse påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligten for lønnen ikke vil indtræde i Sverige under iagttagelse af reglerne for hjemmearbejde m.v. i Sverige. De positive konsekvenser kan ikke kvantificeres nærmere.	Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 4,0 mio. kr. i 2025, 0,9 mio. kr. i 2026, 1,0 mio. kr. årligt i perioden 2027-2030, 0,9 mio. kr. i 2031 og 0,8 mio. kr. varigt til sagsbehandling, vejledning og systemtilpasning. Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringsmæssige konsekvenser for hverken kommuner eller regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ændringerne af den gældende Øresundsaftales hjemmearbejdsregel vil give arbejdsgiverne og deres ansatte bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet, idet det vil gøre det lettere at have mere distancearbejde i perioder, herunder arbejde i bopælslandet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	OBR (Erhvervsstyrelsen - Område for Bedre Regulering) vurderer, at lovforslaget kan medføre administrative konsekvenser i form af lettelser for erhvervslivet. Dette skyldes, at der kan opstå situationer, hvor virksomheder kan undgå at lave dobbeltindberetninger til danske og svenske skattemyndigheder. Konsekvenserne vurderes samlet at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere. Innovations- og Iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant, fordi lovforslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætters muligheder for at teste, ud-	Ingen

	vikle og anvende nye teknologier og innovation.	
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Udvidelsen af den gældende Øresundsaftales regel om, at der ikke skiftes beskatningsland ved hjemmearbejde m.v., til også at gælde offentligt ansatte vil betyde, at de ikke umiddelbart vil skulle selvangive lønindkomsten til to landes skattemyndigheder.</p> <p>Ændringen af den gældende Øresundsaftales betingelse om, at arbejdet i arbejdsgiverlandet skal udgøre mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder til, at arbejdet i arbejdsgiverlandet skal udgøre mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 12 måneder vil give de ansatte bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet. Desuden vil pendlerne ikke længere være nødsaget til at udføre arbejdet i bopælslandet i egen bolig.</p>	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i § 1, at aftale af 10. juni 2024 mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering om visse skattespørgsmål skal gælde her i landet. Aftalen er medtaget som bilag 1 til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor.

Med vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget tillige sit samtykke til, at regeringen kan ratificere overenskomsten i overensstemmelse med grundlovens § 19, stk. 1.

De enkelte artikler i aftalen mellem Danmark og Sverige, herefter benævnt ”den nye Øresundsaftale” har følgende bestemmelser:

(Artikel 1)

Artikel 1, stk. 1, fastslår, at hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer løn eller andet

lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som normalt udføres i den anden kontraherende stat, for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller ved et fast driftssted eller et fast sted, som personens arbejdsgiver ifølge den nordiske aftale eller en gældende aftale med en tredjestat har i denne anden stat, skal arbejdet ved anvendelse af artikel 15, stk. 1 og 2, eller artikel 19, stk. 1 og 2, i den nordiske aftale anses for udført i denne anden stat, selvom arbejdet faktisk udføres

a) i den førstnævnte stat, eller

b) i en tredjestat, hvis arbejdet udgør tjenesterejse eller andet lignende arbejde af lejlighedsvis karakter,

men kun, hvis arbejdet i den anden stat udgør mindst halvdelen af arbejdstiden i hver tolv måneders periode.

Det betyder overordnet, at grænsegængere, som bor i det ene land, og som normalt udfører arbejdet i det andet land for en arbejdsgiver i dette andet land, bliver beskattet i arbejdsgiverens hjemland af hele lønindkomsten, uanset at dele af arbejdet reelt udføres udenfor arbejdsgiverlandet,

forudsat at betingelserne i artikel 1, stk. 1 og 2, i øvrigt er opfyldt. At lønindkomsten beskattes i arbejdsgiverens hjemland, er det letteste for grænsegængerne og deres arbejdsgivere, og det understøtter, at betalingen af indkomstskat og sociale bidrag betales i et og samme land for så vidt angår hele lønindkomsten.

Bestemmelsen medfører, at arbejde, som faktisk udføres i bopælslandet eller i et tredjeland ved anvendelse af artikel 15 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst om beskatning af personlige tjenesteydelser eller artikel 19 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst om løn for varetagelse af offentligt hverv, anses for udført i arbejdsgiverlandet med den konsekvens, at lønnen skal beskattes i arbejdsgiverlandet.

Det er en forudsætning, at arbejdet udføres for arbejdsgiveren. Hvem, der er den pågældendes arbejdsgiver, afgøres efter dansk skatterets almindelige principper herfor.

Bestemmelsen opregner to tilfælde, hvor arbejde, som ikke udføres i arbejdsgiverlandet, ved anvendelsen af artikel 15 eller 19 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst skal anses for udført i arbejdsgiverlandet.

Det første tilfælde er, hvor arbejdet udføres i grænsegængerens bopælsland, jf. artikel 1, stk. 1, litra a.

Det andet tilfælde er, hvor grænsegængerens udfører arbejdet i et tredjeland som følge af tjenesterejser eller andet arbejde af lejlighedsvis karakter, jf. artikel 1, stk. 1, litra b. Der kan eksempelvis være tale om kurser, konferencer, messer eller lignende.

Der er indsat en måleperiode for, hvor stor en del af arbejdet, der kan udføres udenfor arbejdsgiverlandet. Arbejdet i arbejdsgiverlandet skal således mindst udgøre halvdelen af arbejdstiden i hver 12-månedersperiode.

Måleperioden skal ses i sammenhæng med den aftale, som Beskæftigelsesministeriet i Danmark og Försäkringskassan i Sverige indgik den 25. april 2024. Den nye aftale afløser aftalen mellem den daværende Sociale Sikringsstyrelse og det daværende Riksförsäkringsverket af 4. december 2001, hvorefter 3-månedersperioden i relation til afgørelsen om social sikring er ændret til 12 måneder.

Det fremgår af artikel 1 i aftalen af 25. april 2024, at

”1. Efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde gives samtykke til, at en person er omfattet af lovgivningen i arbejdsgiverens eller hovedarbejdsgiverens hjemstedsland i følgende situationer:

a. Personer ansat af en arbejdsgiver med hjemsted i et land, når de både arbejder en væsentlig del i det land, hvor arbejdsgiveren har sit hjemsted (mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 12 måneder) og som distancearbejde i bopælslandet.

Disse kriterier anvendes også i andre situationer, hvor der udføres arbejde i bopælslandet for samme arbejdsgiver.

b. Personer, der er ansat til arbejde i et land for en arbejdsgiver med hjemsted der, og som samtidig har honorarlønnede tillidshverv i andet land.

2. Stk. 1 finder anvendelse på arbejde ud over i Danmark og i Sverige, når der er tale om arbejde i form af tjenesterejser, kurser, konferencer, messer og lignende i andre EU/EØS-lande eller Schweiz og på betingelse af, at arbejdet er af tilfældig, sporadisk og enkeltstående karakter. Beskæftigelsen i andre EU/EØS-lande eller Schweiz må ikke være et led i et fast, tilbagevendende arbejdsmønster, der betyder, at man reelt arbejder fast i flere lande end Danmark og Sverige (fx en fast "tjenesterejse" til koncernens kontor i Norge hver uge)."

Med denne sammenhæng til aftalen på socialsikringsområdet opnås der sammenhæng mellem betalingen af indkomstskat og betalingen af sociale bidrag.

Skatteaftalens artikel 1, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den nye Øresundsftales artikel 6, stk. 1, hvorefter de to lande forpligter sig til at beskatte den del af lønindkomsten, som de med artikel 1 får beskatningsretten til. I lovforslagets § 2, stk. 1, omfattes lønindkomsten af den begrænsede skattepligt og gøres til A-indkomst. Der henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 1.

Den nye Øresundsftales artikel 1, stk. 1, er en videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 1, stk. 1, med følgende modifikationer:

For det første omfatter den nye Øresundsftales artikel 1, stk. 1, både privatansatte og offentligt ansatte. Den gældende Øresundsftales artikel 1, stk. 1, omfatter alene privatansatte.

For det andet er måleperioden i den nye Øresundsftales artikel 1, stk. 1, fastsat til 12 måneder. Måleperioden i den gældende Øresundsftales artikel 1, stk. 1, er 3 måneder. Opgørelsesmetoden vil i øvrigt være den samme. Ligesom 3 måneders-perioden vil 12 måneder-perioden kunne strække sig over et årsskifte. I en overgangsperiode efter det tidspunkt, hvor den nye Øresundsftale træder i kraft, kan en sådan 12-måneders periode omfatte arbejdsdage, der vedrører tid før dette tidspunkt. Tilsvarende kan en 3-måneders periode ved anvendelse af de gældende regler i den gældende Øresundsftale omfatte arbejde, der udføres efter det tidspunkt, hvor de nye regler er gældende.

For det tredje er det alt arbejde, der udføres i grænsegængerens bopælsland, der efter den nye Øresundsftales artikel 1, stk. 1, vil blive anset som udført i arbejdsgiverlandet. I den gældende Øresundsftales artikel 1, stk. 1, er det alene arbejde udført i grænsegængerens egen bolig, der anses som udført i arbejdsgiverlandet.

Ved anvendelsen af den nye Øresundsftales artikel 1, stk.

1, vil gældende principper for anvendelsen af den gældende Øresundsftales artikel 1, stk. 1, fortsat finde anvendelse, herunder principperne for opgørelsen af måleperioden. Det er således alene selve den tidsmæssige udstrækning af måleperioden, der er ændret i den nye Øresundsftale.

Artikel 1, stk. 2, fastslår, at hjemmearbejdsreglen i artikel 1, stk. 1, gælder

a) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren ifølge den nordiske aftale eller en gældende aftale med en tredjestat har i den anden stat,

b) i tilfælde, hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kun hvis den løn eller det andet lignende vederlag, som personen oppebærer, ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren ifølge den nordiske aftale har i den førstnævnte kontraherende stat.

Artikel 1, stk. 2, litra a, betyder, at hvis en svensk hjemmehørende pendlers arbejdsgiver i Danmark ikke er hjemmehørende dér, er det en forudsætning for hjemmearbejdsreglens anvendelse, at lønnen, som pendleren modtager, påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren ifølge den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst eller en aftale med en tredjestat har i Danmark. Og omvendt for så vidt angår en dansk hjemmehørende pendlers arbejdsgiver i Sverige.

Artikel 1, stk. 2, litra b, betyder, at hvis lønnen for det udførte arbejde i bopælslandet påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har dér, finder hjemmearbejdsreglen heller ikke anvendelse.

Den nye Øresundsftales artikel 1, stk. 2, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 1, stk. 2. Ved anvendelsen af den nye Øresundsftales artikel 1, stk. 2, vil gældende principper for anvendelsen af den gældende Øresundsftales artikel 1, stk. 2, fortsat finde anvendelse.

Artikel 1, stk. 3, fastslår, at en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som har en person ansat, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, i et ansættelsesforhold, som normalt skal udføres i den førstnævnte stat, for så vidt angår den pågældende ansatte ikke er forpligtet til at indeholde skat på vegne af den anden kontraherende stat, hvis ansættelsen påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligt for udbetalt løn eller andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold ikke indtræder i den anden kontraherende stat som følge af artikel 1, stk. 1 og 2.

Artikel 1, stk. 3, medfører, at den gældende pligt for ikke-svenske arbejdsgivere til efter svensk ret at registrere sig hos Skatteverket og indeholde svensk skat af lønindkomst, der skal beskattes i Sverige, ikke vil gælde for danske arbejdsgivere med øresundspendlere ansat, såfremt de pågældende

øresundspendlers ansættelse påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligten for lønnen ikke vil indtræde i Sverige under iagttagelse af den nye Øresundsftales regler for hjemmearbejde m. v. i Sverige, jf. artikel 1, stk. 1 og 2. Hvis ansættelsesforholdet normalt skal udføres i Danmark, vil der således ikke indtræde registrerings- og indeholdelsespligt over for Skatteverket, heller ikke hvis hjemmearbejdet m.v. konkret måtte antage et omfang, som fører til, at beskatningsretten til lønnen overgår til Sverige trods den påtænkte udførelse af arbejdet i Danmark.

Artikel 1, stk. 3, skal ses i lyset af gældende svensk ret, hvorefter udenlandske arbejdsgivere, dvs. ikke-svenske arbejdsgivere, skal registrere sig hos Skatteverket og indeholde svensk skat af lønindkomst, der skal beskattes i Sverige, hvilket efter svensk ret umiddelbart også vil kunne gælde danske arbejdsgivere med svensk hjemmehørende ansatte, når beskatningsretten til lønnen måtte overgå til Sverige i forbindelse med hjemmearbejde i Sverige.

Den nye Øresundsftales artikel 1, stk. 3, er ny i forhold til den gældende Øresundsftale.

Artikel 1, stk. 4, fastslår, at hvor der i en af de kontraherende stater indføres restriktioner eller anbefalinger om begrænset bevægelighed mellem de kontraherende stater af hensyn til befolkningens sundhed, sikkerhed eller lignende, kan de kompetente myndigheder ifølge den nordiske aftale indgå en særskilt aftale om, at arbejde efter artikel 1, stk. 1 og 2, for en begrænset periode skal anses for udført i den kontraherende stat, hvor arbejdet normalt udføres. En sådan aftale kan også omfatte anvendelsen af artikel 1, stk. 3.

Artikel 1, stk. 4, betyder, at Danmark og Sverige vil kunne indgå en særskilt aftale om, at hjemmearbejdsreglens betingelse om, at mindst halvdelen af arbejdstiden skal være udført i arbejdsgiverlandet, i en begrænset periode fraviges. Dette vil kunne ske i situationer, hvor Danmark eller Sverige indfører restriktioner eller anbefalinger om begrænset bevægelighed mellem de to lande af hensyn til befolkningens sundhed, sikkerhed eller lignende. Resultatet af en sådan særskilt aftale vil være, at hjemmearbejde for en begrænset periode vil skulle anses for udført i arbejdslandet, hvormed beskatningsretten til lønnen for hjemmearbejdet m.v. vil blive fastholdt i arbejdslandet uanset omfanget af arbejde i arbejdsgiverlandet.

Artikel 1, stk. 4, skal ses i lyset af covid-19, hvor mange hjemmearbejdende privatansatte faldt ud af hjemmearbejdsreglen i den gældende Øresundsftale, fordi de ikke arbejdede mindst halvdelen af arbejdstiden i arbejdsgiverlandet i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder på grund af de restriktioner og anbefalinger, som begge lande indførte og udstedte. Resultatet var, at lønnen for hjemmearbejdet overgik til beskatning i bopælslandet med de u hensigtsmæssigheder, som det har for arbejdsgivere, grænsegængere og de to landes skattemyndigheder, når beskatningen af lønnen skal opdeles mellem Danmark og Sverige.

Efter den gældende Øresundsaf tale er det imidlertid ikke muligt at fravige betingelsen om, at mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder skal være udført i arbejdsgiverlandet. Det ville i princippet kræve en ændring af den gældende Øresundsaf tale og godkendelse heraf i både Folketinget og Riksdagen. For Danmarks vedkommende ville ændringen skulle ske med samtykke fra Folketinget til, at regeringen kunne ratificere overenskomsten i overensstemmelse med grundlovens § 19, stk. 1.

Med artikel 1, stk. 4, vil der fremover være mulighed for midlertidigt at fravige hjemmearbejdsreglens betingelser ved en særskilt aftale mellem Danmark og Sverige, hvis et af de to lande indfører restriktioner eller anbefalinger om begrænset bevægelighed mellem de to lande af hensyn til befolkningens sundhed, sikkerhed eller lignende. Den særskilte aftale vil også kunne omfatte anvendelsen af den nye regel om, at pligten for ikke-svenske arbejdsgivere til efter svensk ret at registrere sig hos Skatteverket og indeholde svensk skat af lønindkomst, der skal beskattes i Sverige, efter omstændighederne ikke vil gælde for danske arbejdsgivere med øresundspendlere ansat, jf. artikel 1, stk. 3.

Den nye Øresundsaf tales artikel 1, stk. 4, er ny i forhold til den gældende Øresundsaf tale.

(Artikel 2)

Artikel 2, stk. 1, fastslår, at hvis en fysisk person erhverver indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold, som efter artikel 7, 14, 15 eller 19 i den nordiske aftale kan beskattes eller kun kan beskattes i en kontraherende stat, og deltager i en pensionsordning i den anden kontraherende stat, skal

a) bidrag, som denne person betaler til pensionsordningen, være fradragsberettiget i den førstnævnte stat, eller

b) bidrag, som denne persons arbejdsgiver betaler til pensionsordningen, ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte stat for personen samt være fradragsberettiget i denne stat for arbejdsgiveren.

Artikel 2, stk. 1, litra a, betyder, at de to lande giver grænsegængere og tilflyttere fradrag for grænsegængerens eller tilflytterens indbetalinger på private pensionsordninger i det andet land. Bestemmelsen omfatter såvel lønmodtagere som selvstændigt erhvervsdrivende.

Artikel 2, stk. 1, litra b, betyder, at der tale om bidrag indbetalt af en lønmodtagers arbejdsgiver, medregnes bidragene ikke ved opgørelsen af lønmodtagerens skattepligtige indkomst (bortseelsesret), og arbejdsgiveren har fradrag for bidragene.

Den nye Øresundsaf tales artikel 2, stk. 1, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsaf tales artikel 2, stk. 1.

Artikel 2, stk. 2, fastslår, at bidraget dog alene skal være fradragsberettiget eller ikke anses som skattepligtig indkomst i den førstnævnte kontraherende stat indenfor de beløbsgrænser, som gælder for bidrag, der betales til en pensionsordning efter lovgivningen i begge de kontraherende stater.

Artikel 2, stk. 2, betyder, at pensionsbidragene alene er fradragsberettigede inden for de beløbsgrænser, som gælder i begge lande.

Danmark skal således kun give fradrag for indskud til en svensk pensionsordning, i det omfang personen kunne have indskudt på pensionsordningen med fradragsret inden for såvel de danske som de svenske beløbsgrænser. Tilsvarende skal der kun gives bortseelsesret for arbejdsgiverens indskud til en svensk pensionsordning inden for såvel de svenske som de danske beløbsgrænser.

Tilsvarende skal Sverige kun give fradrags- eller bortseelsesret for indskud til en dansk pensionsordning, i det omfang personen kunne have indskudt på pensionsordningen med fradrags- eller bortseelsesret inden for svenske og danske regler om beløbsgrænser.

Den nye Øresundsaf tales artikel 2, stk. 2, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsaf tales artikel 2, stk. 2.

Artikel 2, stk. 3, fastslår, at artikel 2 kun gælder

a) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvis indkomsten udgør mindst 75 pct. af den pågældendes samlede indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold med fradrag af samtlige udgifter afholdt for at erhverve indkomsten (nettoindtægt), eller

b) i tilfælde, hvor personen, som kan beskattes eller kun kan beskattes i den førstnævnte kontraherende stat af indkomst fra erhvervsvirksomhed, frit erhverv eller personligt arbejde i tjenesteforhold i denne stat, er hjemmehørende i denne stat, hvis personen deltog i og bidrag blev betalt til pensionsordningen, umiddelbart inden den pågældende blev hjemmehørende i denne stat.

Artikel 2, stk. 3, betyder, at pensionsbidragene alene er fradragsberettigede eller bortseelsesberettigede i det omfang, at der enten er tale om a) en person, der er lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende, og som arbejder og beskattes i det ene land og bor i det andet, ligesom den del af personens indkomst, som kan beskattes i arbejdslandet, skal udgøre mindst 75 pct. af den samlede nettoindtægt fra personligt arbejde i tjenesteforhold eller selvstændigt erhvervsvirksomhed, eller b) en tilflytter, der er lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende, som er hjemmehørende i det ene land, og som umiddelbart inden tilflytningen dertil deltog i og bidrog til en pensionsordning i det andet land.

Bestemmelsen i artikel 2, stk. 3, skal ses i sammenhæng med den nye Øresundsftales artikel 6, stk. 2, som bestemmer, at kildelandet har pligt til at beskatte pensionsudbetalinger til en person, der er hjemmehørende i kildelandet, når det andet land har givet fradrag for pensionsindskud som følge af denne bestemmelse.

Den nye Øresundsftales artikel 2, stk. 3, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 2, stk. 3.

Artikel 2, stk. 4, fastslår, at ved anvendelsen af artikel 2, stk. 1, skal udtrykket ”pensionsordning” betyde en ordning, som

a) for Danmarks vedkommende er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I,

b) for Sveriges vedkommende er omfattet af 28 eller 58 kap. i indkomstskatteloven (1999:1229).

Artikel 2, stk. 4, betyder, at det er en betingelse, at pensionsordningen er en skattebegünstiget ordning i ordningens hjemland. De relevante ordninger er for Danmarks vedkommende pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I, som indeholder reglerne om de skattebegünstigede pensionsordninger, og for Sveriges vedkommende pensionsordninger omfattet af kapital 28 eller 58 i indkomstskatteloven (1999:1229).

Det bemærkes, at aldersopsparinger er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I, men da der ikke er fradragsret for indbetalinger hertil efter dansk ret, vil der heller ikke være fradragsret for dem i Sverige efter artikel 2. Tilsvarende gælder danske kapitalpensioner, da beløbsgrænsen for indbetaling hertil udgør 0 kr., jf. pensionsbeskatningslovens § 16.

Afkastet af en svensk pensionsordning omfattet af fradrags- eller bortseelsesret efter artikel 2 vil skulle behandles efter pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B i det omfang, at pensionsopsparereren er fuldt skattepligtig til Danmark.

Efter § 53 A skal det løbende afkast af pensionsordningen medregnes ved opgørelsen af kapitalindkomsten. Er der tale om en ordning, der er oprettet, mens pensionsopsparereren ikke var fuldt skattepligtig til Danmark, og er samtlige indbetalinger foretaget til ordningen før dette tidspunkt blevet fradraget i pensionsopsparerens skattepligtige indkomst i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor pensionsopsparereren var skattepligtig på indbetalingstidspunktet, behandles ordningen dog efter pensionsbeskatningslovens § 53 B. I denne situation vil afkastet være skattefrit, jf. § 53 B, stk. 5.

Uanset om ordningen er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B, vil Sverige kunne beskatte afkastet. Er ordningen omfattet af § 53 A, vil Danmark som bopælsland i givet fald skulle foretage lempelse for den svenske skattebetaling i den danske skat.

Den nye Øresundsftales artikel 2, stk. 4, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 2, stk. 4.

Den nye Øresundsftales artikel 2 er således i sin helhed en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 2. Ved anvendelsen af den nye Øresundsftales artikel 2 vil gældende principper for anvendelsen af den gældende Øresundsftales artikel 2 fortsat finde anvendelse.

(Artikel 3)

Artikel 3 fastslår, at fysiske personers udgifter for rejser over Øresundsbroen skal tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis de afholdes for normal rejse mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen. Der er dog kun ret til fradrag, hvis sådanne almindelige betingelser for hvad der gælder for sådanne rejser, er opfyldt, eksempelvis for så vidt angår krav om tidsbesparelse. Udgifterne skal tages i betragtning med udgangspunkt i den dokumenterede udgift til billigste periodeabonnement for passage i personbil henholdsvis passage med kollektivt transportmiddel.

Dermed er de to lande forpligtet til at give fradrag for broafgiften på Øresundsforbindelsen, når afgiften afholdes for rejse mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Fradraget gives dog kun, såfremt de almindelige vilkår for befordringsfradrag er opfyldt. De almindelige vilkår, der skal være opfyldt, er de vilkår, som det enkelte land har opstillet.

For Danmarks vedkommende er det betingelserne i ligningslovens § 9 C, der er relevante. Af ligningslovens § 9 C, stk. 9, følger, at den skattepligtige ved opgørelsen af fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads mod dokumentation kan foretage fradrag for udgifter afholdt til benyttelse af Storebæltsforbindelsen og Øresundsforbindelsen. Fradraget for benyttelse af Øresundsforbindelsen kan foretages med 50 kr. pr. passage ved benyttelse af bil eller motorcykel og med 8 kr. pr. passage for brugere af kollektiv trafik. Ved samkørsel i bil eller på motorcykel kan fradrag alene foretages af den af de samkørende, som har afholdt udgiften for benyttelsen af forbindelsen. Modtager den pågældende udgiftsgodtgørelse for passageudgiften fra medkørende, er den pågældende ikke skattepligtig heraf, og de medkørende har ikke fradragsret for godtgørelsen.

Den nye Øresundsftales artikel 3 er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 3. Ved anvendelsen af den nye Øresundsftales artikel 3 vil gældende principper for anvendelsen af den gældende Øresundsftales artikel 3 fortsat finde anvendelse.

(Artikel 4)

Artikel 4, stk. 1, fastslår, at beskatning efter artikel 22, stk. 1, i den nordiske aftale, ikke sker af indkomst i form af studie-støtte, legater eller kunstnerstøtte, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager fra den anden kontraherende stat, dennes politiske underafdelinger,

lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner, forudsat at studiestøtten, legaterne eller kunstnerstøtten ville have været fritaget for beskatning i den anden stat, hvis personen havde været hjemmehørende i denne anden stat.

Artikel 4, stk. 2, fastslår, at uanset artikel 22 i den nordiske aftale kan indkomst omfattet af nævnte artikel, som modtages af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som hidrører fra den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.

Artikel 22 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst regulerer beskatningsretten for indkomst, der ikke kan henføres til nogen af de andre bestemmelser i overenskomsten. Artikel 22 medfører, at Danmark ikke kan beskatte en juridisk eller fysisk person, som er hjemmehørende i Sverige af indkomsttyper, som ikke er omfattede af overenskomstens øvrige artikler, medmindre disse indkomsttyper er knyttet til et fast driftssted, som den pågældende har her i landet eller som i øvrigt har kilde i Danmark. I sidstnævnte tilfælde vil Danmark beskatte indkomsten i det omfang, at indkomsten er omfattet af begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2.

Med andre ord medfører artikel 22 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, at kun bopælslandet som udgangspunkt kan beskatte indkomster, der ikke kan henføres til nogen af de andre bestemmelser i overenskomsten.

Den nye Øresundsafales artikel 4, stk. 1, betyder, at Danmark som bopælsland uanset artikel 22 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke vil kunne beskatte studiestøtte, legater eller kunstnerstøtte, som en fysisk person, der er hjemmehørende Danmark, modtager fra Sverige, hvis studiestøtten, legaterne eller kunstnerstøtten ville have været fritaget for beskatning i Sverige, hvis personen havde været hjemmehørende dér.

Svensk uddannelsesstøtte er efter svensk skatteret skattefri. Dermed vil studerende, der er hjemmehørende i Danmark, og som modtager svensk SU, ikke blive beskattet i Danmark. Dermed bliver modtagere af den svenske SU fremover behandlet ens, uanset om de bor i Danmark eller Sverige.

Samme princip vil gælde for dansk hjemmehørende modtagere af svenske legater og kunstnerstøtte. I det omfang, at legaterne og kunstnerstøtten ville være skattefri for en modtager, der er hjemmehørende i Sverige, vil Danmark ikke kunne beskatte en dansk hjemmehørende modtager af legaterne og kunstnerstøtten.

Den nye Øresundsafales artikel 4, stk. 1, er ny i forhold til den gældende Øresundsafale.

Artikel 4, stk. 2, betyder, at Danmark uanset artikel 22 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan beskatte en juridisk eller fysisk person, som er hjemmehørende i Sverige, af indkomsttyper, som ikke er omfattet af den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomsts øvrige artikler.

Beskatning af indkomst omfattet af artikel 22 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst (anden indkomst) vil i medfør af artikel 4, stk. 2, i den nye Øresundsafale således altid kunne ske i den stat, hvorfra den hidrører. Da den nye Øresundsafale regulerer, hvad der skal gælde mellem Sverige og Danmark i forhold til den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, er det hensigten, at den nordiske overenskomsts øvrige regler vil skulle anvendes for så vidt angår indkomst, der kan beskattes i medfør af artikel 4, stk. 2, f.eks. hvad angår lempelse for dobbeltbeskatning.

I medfør af artikel 4, stk. 2, vil Danmark for det første fremover kunne beskatte dansk SU, danske legater og dansk kunstnerstøtte, der udbetales til personer, der er hjemmehørende i Sverige. Det er ikke tilfældet i dag, hvor det alene er Sverige, der kan beskatte sådan indkomst, men Sverige beskatter ikke svensk hjemmehørende af dansk SU. Heller ikke danske legater og dansk kunstnerstøtte til svensk hjemmehørende beskattes efter omstændighederne i Sverige. I det omfang, at Sverige beskatter danske legater og kunstnerstøtte, vil Sverige skulle lempe for betalt dansk skat.

Dansk beskatning af uddannelsesstøtte til personer, der er hjemmehørende i udlandet, kræver, at uddannelsesstøtten er omfattet af begrænset skattepligt til Danmark. En lang række af forskellige typer uddannelsesstøtte m.v. er begrænset skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 13-26, herunder uddannelsesstøtte, der udbetales i henhold til lov om statens uddannelsesstøtte, dvs. SU, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 13. Disse ydelser vil fremover blive beskattet af Danmark med afsæt i den nye Øresundsafales artikel 4, stk. 2, i det omfang, at de ikke er omfattede af den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomsts øvrige artikler.

Danske legater og kunstnerstøtte er ikke omfattet af begrænset skattepligt til Danmark. Med lovforslagets § 3 foreslås legater og kunstnerstøtte, der ydes til personer, som efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Sverige, at skulle være omfattet af begrænset skattepligt til Danmark. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

Med afsæt i artikel 4, stk. 2, vil Danmark for det andet fremover kunne beskatte pensionsopparere, der er hjemmehørende i Sverige, af afkastet af deres danske pensionsordninger.

Med lovforslagets § 5 foreslås der på denne baggrund indført pensionsafkastskattepligt efter pensionsafkastbeskatningsloven for pensionsberettigede, som efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Sverige, af afkastet af pensionsordninger, som er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, dvs. pensionsordninger, der er skattebegünstigede efter pensionsbeskatningsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Det bemærkes, at afkastskattepligten med dette lovforslag alene foreslås indført for pensionsordninger, som er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven og altså ikke danske pen-

sionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, dvs. pensionsordninger, der ikke er skattebegünstigede efter pensionsbeskatningsloven.

Den nye Øresundsftales artikel 4, stk. 2, er ny i forhold til den gældende Øresundsftale.

(Artikel 5)

Artikel 5 fastslår, at artikel 31, stk. 5, ikke omfatter personer, der er hjemmehørende i Danmark.

Artikel 5 henviser til artikel 31, stk. 5, i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Indtil 1997 blev grænsegængere beskattet i bopælslandet og ikke i kildelandet (arbejdsgiverlandet). Denne grænsegængerregel blev ophævet i 1997, da den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst trådte i kraft, men der indførtes samtidig en overgangsregel for grænsegængere, der den 1. januar 1997 opfyldte betingelserne i den før 1997 gældende grænsegængerregel. Overgangsreglen følger af artikel 31, stk. 5, i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Overgangsreglen i artikel 31, stk. 5, medfører, at de omfattede grænsegængere fortsat bliver beskattet i overensstemmelse med den i 1997 ophævede grænsegængerregel, dvs. at deres løn fortsat vil blive beskattet i bopælslandet og ikke i kildelandet (arbejdsgiverlandet), så længe betingelserne i den tidligere regel er opfyldt.

Med artikel 4 i den gældende Øresundsftale blev denne overgangsregel ophævet for de dansk hjemmehørende grænsegængere. De dansk hjemmehørende grænsegængere blev herefter beskattet efter hovedreglen om beskatning i arbejdsgiverlandet.

Artikel 5 i den nye Øresundsftale er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 4. Overgangsreglen i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomsts artikel 31, stk. 5, gælder således fortsat ikke dansk hjemmehørende grænsegængere, ligesom der ikke sker ændringer for så vidt angår de svensk hjemmehørende grænsegængere omfattet af overgangsreglen fra 1997.

(Artikel 6)

Artikel 6, stk. 1, fastslår, at den kontraherende stat, som tillægges beskatningsretten efter artikel 1, skal beskatte lønmodtageren efter denne stats regler for lønmodtagerbeskatning, selvom arbejdet faktisk udføres i den anden kontraherende stat eller i en tredjestat.

Artikel 6, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den nye Øresundsftales artikel 1, hvorefter de to lande har beskatningsretten til arbejde, som udføres i det andet land af lønmodtagere hjemmehørende i dette land. Artikel 6, stk. 1, betyder, at de to lande er forpligtet til at beskatte den del af lønindkomsten, som de med artikel 1 har beskatningsretten til.

Med lovforslagets § 2, stk. 1, foreslås lønindkomsten derfor at skulle være omfattet af begrænset skattepligt, ligesom lønindkomsten foreslås at skulle være A-indkomst, således at den danske arbejdsgiver vil skulle indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af lønnen for hjemmearbejdet m.v. Der er tale om en videreførelse af en enslydende bestemmelse i lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegængerftale), hvormed den gældende Øresundsftale blev gennemført i dansk lov. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 1.

En svensk hjemmehørende person, der normalt udfører sit arbejde i Danmark, vil dermed fortsat skulle betale dansk indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag af den del af indkomsten, som omfattes af aftalens artikel 1. Der skal dog kun betales arbejdsmarkedsbidrag, når lønmodtageren er socialt sikret i Danmark.

Den nye Øresundsftales artikel 6, stk. 1, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 5, stk. 1.

Artikel 6, stk. 2, fastslår, at pensioner eller livrenter, der betales fra en kontraherende stat til en person, som er hjemmehørende i denne stat, skal beskattes efter denne stats almindelige regler, selvom denne stat ikke har nedsat sin beskatning i forbindelse med bidrag til denne ordning, når den anden kontraherende stat efter artikel 2 tidligere har anset bidrag betalt

a) af den fysiske person for at være fradragsberettiget, eller

b) af den fysiske persons arbejdsgiver for ikke at være skattepligtig indkomst for den fysiske person samt for at være fradragsberettiget ved beregningen af arbejdsgiverens skattepligtige indkomst.

Artikel 6, stk. 2, skal ses i sammenhæng med artikel 2, hvorefter der gives fradrag for pensionsindskud i det andet land. Efter bestemmelsen er landene forpligtet til at beskatte hjemmehørende personer, som får pensionsudbetalinger fra et institut i bopælslandet, når det andet land har givet fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne efter artikel 2.

Bestemmelsen skal sikre, at eksempelvis en svensk hjemmehørende tidligere grænsegænger, som har fået fradrag i Danmark for sine pensionsbidrag til en svensk ordning som følge af artikel 2, bliver beskattet i Sverige af udbetalingerne. Danmark vil ikke selv kunne beskatte personen, idet hverken personen eller instituttet er hjemmehørende i Danmark.

Danmark har allerede intern hjemmel til at beskatte udbetalinger til dansk hjemmehørende personer fra fradrags- og bortseelsesberettigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I, jf. pensionsbeskatningslovens § 20.

Den nye Øresundsftales artikel 6, stk. 2, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 5, stk. 2.

Artikel 6, stk. 3, fastslår, at bestemmelserne om fradrag for bidrag til en pensionsordning efter artikel 2 og for udgift til rejser over Øresundsbroen efter artikel 3 alene gælder, hvis den fysiske persons indkomst beregnes på nettobasis med mulighed for fradrag for udgifter.

Artikel 6, stk. 3, skal ses i lyset af de svenske SINK-beskatningsregler. Efter disse regler kan dansk hjemmehørende grænsegængere vælge at blive beskattet med 25 pct. af deres svenske bruttoindkomst. Bruttoindkomstopgørelsen knyttet til beregningen af SINK-skatten gør det ikke muligt at foretage fradrag for pensionsindbetalinger og befordringsudgifter. Bestemmelserne i artikel 2 og 3 om disse fradrag finder derfor alene anvendelse, hvis beskatningen af den pågældende person sker på nettobasis med mulighed for fradrag for udgifter, dvs. almindelig svensk indkomstbeskatning. Det betyder, at Sverige ikke er forpligtet til at give fradrag for pensionsindbetalinger og befordringsudgifter efter artikel 2 og 3 til personer, der er omfattet af svensk SINK-beskatning.

For så vidt angår Danmark gælder dette tilsvarende for personer, der er omfattet af forskerskatteordningen, som ligesom den svenske SINK-skat er en beskatning af bruttoindkomsten uden mulighed for fradrag.

Den nye Øresundsftales artikel 6, stk. 3, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 5, stk. 3.

Den nye Øresundsftales artikel 6 er således i sin helhed en uændret videreførelse af den gældende Øresundsftales artikel 5. Ved anvendelsen af den nye Øresundsftales artikel 6 vil gældende principper for anvendelsen af den gældende Øresundsftales artikel 5 fortsat finde anvendelse.

(Artikel 7)

Artikel 7, stk. 1, fastslår, at såfremt en fysisk person hjemmehørende i en kontraherende stat erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i den anden kontraherende stat (bruttoindkomst), og denne indkomst for et skatteår udgør mindst et beløb svarende til 210.000 danske kr. i (2023 niveau) før fradrag for udgifter afholdt for at erhverve indkomsten, skal denne anden stat betale et udligningsbeløb til den førstnævnte stat. Grundbeløbet reguleres årligt på grundlag af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark opgjort med en decimal. Reguleringen fastsættes hvert indkomstår som forholdet mellem den for året før indkomståret oplyste værdi af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark, og den i 2023 oplyste værdi af

årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark. Reguleringstallet afrundes til nærmeste 3 decimaler og ganges med grundbeløbet. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste danske kronebeløb, der kan deles med 1.000. Grundbeløbet reguleres første gang for indkomståret 2025. Denne udligning skal ske senest 1. oktober i året efter det aktuelle skatteår. Udligningsbeløbet skal for Danmarks vedkommende være den gennemsnitlige primærkommuneskat oppebåret af indkomst, der beskattes i Danmark efter artikel 15 eller 19 i den nordiske aftale. Udligningsbeløbet skal for Sveriges vedkommende være den gennemsnitlige kommuneskat, som opkræves for primærkommunernes regning, og som beregnes af indkomst, der beskattes i Sverige efter artikel 15 eller 19 i den nordiske aftale. Denne artikel gælder dog ikke for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver for arbejde udført ombord på svensk eller dansk skib i international trafik. De kontraherende staters kompetente myndigheder ifølge den nordiske aftale kan indgå en gensidig aftale om den nærmere udformning af udligningsordningen.

Bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, indeholder en provenuudvekslingsordning mellem Danmark og Sverige. De to lande udveksler den gennemsnitlige primærkommuneskat, som opkræves fra såvel privatansatte som offentligt ansatte grænsegængere. Der skal således foretages udveksling af primærkommuneskat af indkomst optjent af lønmodtagere, som bor i det ene land (Danmark eller Sverige) og arbejder i det andet land (Sverige eller Danmark), når lønnen er omfattet af artikel 15 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst om beskatning af personlige tjenesteydelser eller artikel 19 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst om løn for varetagelse af offentligt hverv.

Der skal dog alene ske udveksling af skatteprovenu for personer, hvis bruttoindkomst (indkomsten før fradrag for udgifter afholdt for at erhverve den), som kan beskattes i arbejdslandet, mindst udgør et beløb svarende til 210.000 danske kr. i (2023-niveau).

Dette grundbeløb vil blive reguleret årligt med udgangspunkt i årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for Danmark opgjort med en decimal. Reguleringen fastsættes hvert indkomstår som forholdet mellem den for året før indkomståret oplyste værdi af årsgennemsnittet for det EU-harmoniserede forbrugerprisindeks for Danmark, og den i 2023 oplyste værdi af årsgennemsnittet af det nævnte indeks for Danmark. Reguleringstallet afrundes til nærmeste 3 decimaler og ganges med grundbeløbet på 210.000 danske kr. (2023-niveau), og det regulerede beløb afrundes til nærmeste danske kronebeløb, der kan deles med 1.000. Grundbeløbet reguleres første gang for indkomståret 2025, jf. eksempel i tabel 1.

Tabel 1. Eksempel på regulering af bruttoindkomstgrænse

Indkomstår	HICP årsgennemsnit året før (afrundet)	Opregningstal (afrundet)	Reguleret bruttoindkomstgrænse (afrundet)
2024	117,6	$117,6/117,6 = 1$	
2025	120	$120,0/117,6 = 1,020$	214.000
2026	122,3	$122,3/117,6 = 1,040$	218.000
2027	124,7	$124,7/117,6 = 1,060$	223.000
2028	127,1	$127,1/117,6 = 1,081$	227.000

Note: HICP-tallene er konstrueret til eksemplet og er ikke et udtryk for faktiske tal.

Efter bestemmelsen skal der ikke ske provenuudveksling vedrørende indkomst fra arbejde udført ombord på svensk eller dansk skib i international trafik.

Udvekslingen af provenu skal ske senest den 1. oktober i året efter det skatteår, som udvekslingen vedrører.

Provenuudvekslingen vil som hidtil ske til den anden stat, ikke til grænsegængerens bopælskommune. Den modtagne stat fastsætter således selv, hvordan provenuet skal fordeles og anvendes. I den gældende provenuudvekslingsordning, jf. den gældende Øresundsftales artikel 6, håndteres dette for Danmarks vedkommende sådan, at Skattestyrelsen overfører provenuet for et givent indkomstår til det svenske Skatteverket året efter, at indkomståret er udløbet. Samtidig indeholder overførslen eventuelle korrektioner af tidligere års overførsler. Dette vil også være tilfældet for den fremtidige provenuudveksling efter den nye Øresundsftales artikel 7, hvor der tages højde for, at fra indkomståret 2025 og frem vil bruttoindkomstgrænsen være forskellig for hvert år fra og med 2025.

Af artikel 7, stk. 1, følger endvidere, at Danmark og Sverige vil kunne indgå en gensidig aftale om den nærmere udformning af udligningsordningen. En eventuel aftale indgås af den kompetente myndighed efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige Skattestyrelsen.

Provenuudvekslingen efter den nye Øresundsftales artikel 7, stk. 1, er en videreførelse af den provenuudveksling, som sker efter gældende Øresundsftales artikel 6 med følgende modifikationer:

For det første omfatter den nye Øresundsftales artikel 7, stk. 1, både privatansatte og offentligt ansatte. Efter den gældende Øresundsftales artikel 6 foretages der alene provenuudveksling for privatansatte.

For det andet udgør den indkomstgrænse, der i den nye Øresundsftales artikel 7, stk. 1, afgør, for hvilke grænsegængere, der skal ske provenuudveksling, 210.000 danske kr. (2023-niveau). Efter den gældende Øresundsftales artikel 6 udgør grænsen 150.000 danske kr.

For det tredje vil indkomstgrænsen i den nye Øresundsftales artikel 7, stk. 1, fremover blive inflationsreguleret. Det

har ikke været tilfældet for grænsen i den gældende Øresundsftales artikel 6.

For det fjerde fremgår det af den gældende Øresundsftales artikel 6, at ordningen skal revurderes løbende af de to lande. Denne aftalebundne revurdering er ikke medtaget i den nye Øresundsftales artikel 7, stk. 1, idet der i stedet i artikel 7, stk. 2, er fastsat en klausul om gensidig revurdering efter anmodning fra det ene land, jf. nærmere herom nedenfor.

Ved anvendelsen af den nye Øresundsftales artikel 7, stk. 1, vil gældende principper for anvendelsen af den gældende Øresundsftales artikel 6 fortsat finde anvendelse. Det er således alene persongruppen og indkomstgrænsen, herunder såvel grænsens størrelse som dens fremtidige indeksregulering, der er ændret i den nye Øresundsftale.

Artikel 7, stk. 2, fastslår, at provenuudvekslingsordningen efter anmodning fra en kontraherende stat skal evalueres med særligt hensyn til udligningsniveauet. En sådan anmodning kan dog tidligst fremsættes i løbet af det femte kalenderår efter datoen for aftalens ikrafttræden.

Sker der ved en revurdering ændringer i ordningen, vil dette efterfølgende skulle godkendes af Folketinget.

Artikel 7, stk. 2, er ny i forhold til den gældende Øresundsftales artikel 6, hvor der i stedet er fastsat en aftalebunden revurdering med 5 års mellemrum eller ved væsentlige ændringer af skattesystemerne i Danmark eller Sverige.

(Artikel 8)

Artikel 8, stk. 1, fastslår, at denne aftale træder i kraft den tredivte dag efter den dag, hvor de to kontraherende stater skriftligt har meddelt hinanden, at de forfatningsmæssige betingelser, som kræves i de respektive stater, er opfyldt, og dens bestemmelser skal anvendes for så vidt angår

a) kildeskat, beløb, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoen for aftalens ikrafttræden,

b) andre skatter, skat, som pålignes for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoen for aftalens ikrafttræden.

Artikel 8, stk. 1, betyder, at aftalen træder i kraft den 30. dag efter den dag, hvor Sverige og Danmark har meddelt hinan-

den, at de forfatningsmæssige betingelser for aftalens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, når dette lovforslag er vedtaget og stadfæstet og loven er kundgjort og trådt i kraft.

For så vidt angår kildeskatter vil aftalens bestemmelser herfter finde anvendelse for beløb, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoen for aftalens ikrafttræden.

For så vidt angår andre skatter vil aftalens bestemmelser finde anvendelse for skatter, som pålignes for det indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter datoen for aftalens ikrafttræden.

Det bemærkes, at aftalens artikel 8, stk. 1, alene vedrører aftalens folkeretlige ikrafttræden. Aftalens virkning i dansk ret forudsætter derfor, at den gennemføres i dansk ret ved lov. I § 4, stk. 1, foreslås, at loven sættes i kraft af skatteministeren ved ikrafttrædelsesbekendtgørelse, jf. også bemærkningerne til § 4, stk. 1.

Hvis aftalens bestemmelser skal finde anvendelse fra og med den 1. januar 2025, skal lovforslaget være vedtaget senest medio november 2024.

Artikel 8, stk. 2, fastslår, at uanset bestemmelserne i stk. 1, finder bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, anvendelse fra den dato, hvor aftalen træder i kraft. Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, om en arbejdsgivers pligt til at indeholde skat, finder de øvrige bestemmelser i artikel 1 anvendelse, som om de var gældende allerede før det tidspunkt, der følger af stk. 1.

Artikel 8, stk. 2, skal ses i lyset af den gældende pligt for ikke-svenske arbejdsgivere, til efter svensk ret at registrere sig og indeholde svensk skat af lønindkomst, der skal beskattes i Sverige, men som efter aftalens artikel 1, stk. 3, ikke vil gælde danske arbejdsgivere med øresundspendlere ansat, såfremt de pågældende øresundspendleres ansættelse påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligten for lønnen ikke vil indtræde i Sverige under iagttagelse af reglerne for hjemmearbejde m.v. i Sverige, jf. aftalens artikel 1, stk. 1 og 2. Danske arbejdsgivere vil efter artikel 8, stk. 2, allerede fra og med den dato, hvor den nye Øresundsaf tale træder i kraft, være undtaget fra pligten til at registrere sig og indeholde svensk skat, såfremt deres ansatte øresundspendleres ansættelse påtænkes udført på en sådan måde, at skattepligten for lønnen ikke vil indtræde i Sverige under iagttagelse af reglerne for hjemmearbejde m.v., hvilket i givet fald vil skulle afgøres efter artikel 1, stk. 1 og 2, i den nye Øresundsaf tale, som om den allerede var gældende før den nye Øresundsaf tales ikrafttræden, jf. artikel 8, stk. 1.

Artikel 8, stk. 3, fastslår, at aftalen mellem Kongeriget Sverige og Kongeriget Danmark om visse skatteforhold, undertegnet i København den 29. oktober 2003, ophører med at gælde for enhver skat fra og med den dato, hvor nærværende aftale i henhold til stk. 1, i denne artikel skal anvendes, for så vidt angår den pågældende skat.

Artikel 8, stk. 3, betyder, at den gældende Øresundsaf tale ophører med at gælde for enhver skat fra og med den dato, hvor den nye Øresundsaf tale får virkning for den pågældende skat.

Sverige har oplyst, at den gældende Øresundsaf tale som led i den svenske ratifikationsproces knyttet til den nye Øresundsaf tale vil udgå af den svenske lovgivning, der i sin tid inkorporerede den gældende Øresundsaf tale i svensk ret, og i stedet blive erstattet af den nye Øresundsaf tale.

Tilsvarende foreslås lov nr. 974 af 5. december 2003 om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegængeraf tale) ophævet, jf. dette lovforslags § 4, stk. 2.

Den gældende Øresundsaf tale vil dermed i sin helhed blive erstattet af den nye Øresundsaf tale.

Artikel 8, stk. 4, fastslår, at hvis det viser sig, at der er skattemæssige hindringer for den fortsatte integration i Øresundsregionen, er Danmark og Sverige enige om at indlede forhandlinger for at overveje indførelse af ny bestemmelser eller ændring af bestemmelserne i denne aftale eller at tage initiativ til ændringer af den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Den nye Øresundsaf tales artikel 8, stk. 4, er en uændret videreførelse af den gældende Øresundsaf tales artikel 7, stk. 2.

(Artikel 9)

Artikel 9 fastslår, at aftalen forbliver i kraft, så længe den nordiske aftale er i kraft, eller indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver kontraherende stat kan ved skriftlig meddelelse til den anden kontraherende stat opsiges aftalen ved at give meddelelse herom mindst seks måneder inden udgangen af ethvert kalenderår. I tilfælde af en sådan opsigelse ophører aftalen med at gælde for så vidt angår

a) kildeskate, beløb, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter udløbet af seks månedersperioden,

b) andre skatter, skat, der pålignes for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter seks månedersperioden.

Af artikel 9 følger således, at den nye Øresundsaf tale har virkning på ubestemt tid indtil enten den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst måtte ophøre eller indtil den nye Øresundsaf tale skriftligt opsiges af Danmark eller Sverige. Opsigelsen kan dog senest ske den 30. juni i et kalenderår med virkning for det følgende indkomstår.

En opsigelse vil have virkning for kildeskatter, der betales eller godskrives den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter udløbet af 6 månedersperioden.

En opsigelse vil for andre skatter have virkning for skat,

der pålignes for indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter 6-månedersperioden.

Til § 2

Efter den gældende Øresundsftales artikel 1 skiftes der ikke beskatningsland ved hjemmearbejde i egen bolig eller ved tjenesterejser samt andet arbejde af lejlighedsvis karakter i bopælslandet eller i en tredjestat. Der betales således skat til arbejdsgiverlandet. Det er en betingelse, at arbejdet i arbejdsgiverlandet udgør mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 3 måneder. Det er endvidere en betingelse, at vederlaget for det udførte arbejde ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i bopælslandet.

Efter gældende ret er personer, der er begrænset skattepligtige til Danmark af deres løn efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og som har bopæl i Sverige tillige indkomstskattepligtige af den indkomst, som Danmark har beskatningsretten til efter den gældende Øresundsftales artikel 1, selv om arbejdet udføres i Sverige eller i tredjeland. Indkomsten er A-indkomst. Det følger af § 2, stk. 1, i lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegænger aftale).

Det betyder, at de pågældende skal betale indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag af lønnen for hjemmearbejdet m.v. til Danmark, og at arbejdsgiveren er forpligtet til at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af lønnen for hjemmearbejdet m.v.

Med lovforslagets § 4, stk. 2, foreslås lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegænger aftale) ophævet.

Det bemærkes dog, at reglerne i § 2 i lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegænger aftale) med lovforslagets § 2 foreslås videreført uændret.

I § 2, stk. 1, foreslås det således, at skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, tillige er indkomstskattepligtige af indkomst, som Danmark kan beskatte i henhold til aftalens artikel 1. Indkomsten henregnes til A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 1.

Det betyder, at lønindkomsten for hjemmearbejdet m.v. vil være omfattet af begrænset skattepligt, ligesom lønindkomsten vil være A-indkomst, således at den danske arbejdsgiver vil skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag og A-skat af lønnen for hjemmearbejdet m.v. En svensk hjemmehørende person, der normalt udfører sit arbejde i Danmark, vil dermed fortsat skulle betale dansk indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag af den del af indkomsten, som omfattes af aftalens artikel 1. Der skal dog kun betales arbejdsmarkedsbidrag, når lønmodtageren er socialt sikret i Danmark.

I § 2, stk. 2, foreslås det, at fradrag efter den nye Øre-

sundsftales artikel 2 fradrages i den personlige indkomst, jf. personskattelovens § 3.

Efter den gældende Øresundsftales artikel 2 skal Danmark og Sverige give grænsegængere og tilflyttere fradrag for grænsegængerens eller tilflytterens indbetalinger på private pensionsordninger i det andet land. Bestemmelsen omfatter såvel lønmodtagere som selvstændigt erhvervsdrivende. Tilsvarende medregnes bidrag indbetalt af en lønmodtagers arbejdsgiver ikke i lønmodtagerens skattepligtige indkomst (bortseelsesret), og arbejdsgiveren har fradrag for bidragene.

Efter gældende ret fradrages sådanne indbetalinger på svenske pensionsordninger efter artikel 2 i den personlige indkomst ligesom indskud på danske pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I. Det følger af § 2, stk. 2, i lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål.

Som tidligere nævnt foreslås det i lovforslagets § 4, stk. 2, at lov nr. 974 af 5. december 2003 om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål ophæves, ligesom reglerne i § 2 i lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegænger aftale) foreslås videreført uændret, jf. lovforslagets § 2.

Det er baggrunden for lovforslaget § 2, stk. 2, hvorefter det som nævnt foreslås, at fradrag efter den nye Øresundsftales artikel 2 fradrages i den personlige indkomst, jf. personskattelovens § 3.

Det betyder, at pensionsindbetalinger til svenske pensionsordninger, der er fradragsberettigede efter artikel 2, fradrages i grænsegængerens eller tilflytterens personlige indkomst.

Det bemærkes, at der er tale om indbetalinger, der er bortseelsesberettigede efter artikel 2, medregnes arbejdsgiverens indbetaling til pensionsordningen ikke i den ansattes skattepligtige indkomst med det samme resultat, nemlig at indbetalingen ikke indgår i den personlige indkomst.

Til § 3

Efter gældende ret er der forskellige regler for beskatningen af modtagere af danske legater og kunstnerstøtte. Modtagere, der er hjemmehørende i Danmark, er skattepligtige til Danmark. Modtagere, der er hjemmehørende i Sverige, kan efter gældende ret derimod ikke beskattes i Danmark, jf. artikel 22 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, som tillægger Sverige beskatningsretten til danske legater og kunstnerstøtte. Dansk kunstnerstøtte og danske legater er ikke omfattet af begrænset skattepligt til Danmark.

Med den nye Øresundsftales artikel 4 bliver det muligt for det land, hvorfra legater og kunstnerstøtte hidrører, at foretage beskatning heraf, hvis legatet eller kunstnerstøtten udbetales til en person, der er hjemmehørende i det andet land. Dermed vil Danmark kunne beskatte danske legater

og dansk kunstnerstøtte, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i Sverige.

I § 3 foreslås det, at personer, som anses for hjemmehørende i Sverige efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, er indkomstskattepligtige af legater og kunstnerstøtte, der hidrører fra Danmark.

Det betyder, at de pågældende personer fremover vil være begrænset skattepligtige af legater og kunstnerstøtte, der hidrører fra Danmark.

Til § 4

Det foreslås i § 4, stk. 1, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Formålet med den foreslåede ikrafttræden for loven er at sikre, at loven træder i kraft på det tidspunkt, hvor den nye Øresundsaf tale får virkning.

Efter aftalens artikel 8 træder aftalen i kraft den tredivte dag efter udvekslingen af ratifikationsinstrumenter mellem Danmark og Sverige.

Skatteministeren vil udstøde en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden og en bekendtgørelse af aftalen med gengivelse af aftaleteksten.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at lov nr. 974 af 5. december 2003 om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål ophæves.

Den gældende Øresundsaf tale blev gennemført i dansk lov ved lov nr. 974 af 5. december 2003 om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål.

Sverige har oplyst, at den gældende Øresundsaf tale som led i den svenske ratifikationsproces knyttet til den nye Øresundsaf tale vil udgå af den svenske lovgivning, der i sin tid inkorporerede den gældende Øresundsaf tale i svensk ret, og i stedet blive erstattet af den nye Øresundsaf tale.

Fra dansk side foreslås tilsvarende, at lov nr. 974 af 5. december 2003 om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål ophæves.

Med lovforslagets § 1 foreslås det, at bestemmelserne i aftale af 10. juni 2024 mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongerigets Sveriges regering om visse skattespørgsmål, dvs. den nye Øresundsaf tale, skal gælde i Danmark.

Den gældende Øresundsaf tale vil dermed i sin helhed blive erstattet af den nye Øresundsaf tale.

Til § 5

Efter gældende ret er det en forudsætning for at blive beskattet af afkastet af en dansk pensionsordning efter pensionsafkastbeskatningsloven, at man er fuldt skattepligtig til og hjemmehørende i Danmark. Det følger af pensionsafkast-

beskatningslovens § 1, stk. 1. Af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 3, følger dog, at pensionsberettigede, som efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Grønland anses for bosat i Grønland, er skattepligtige af pensionsordninger som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, i danske forsikringsselskaber m.v.

Pensionskunder, der ikke er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1 eller 3, kan derfor søge Skattestyrelsen om at fritage pensionskundens penge- eller pensionsinstitut for at indeholde og indbetale pensionsafkastskat. Skattestyrelsen undersøger, om betingelserne herfor er opfyldt og udsteder i givet fald en fritagelseserklæring, som pensionsoppareren selv skal aflevere i sit eller sine penge- eller pensionsinstitutter, som den pågældende har danske pensionsordninger i. Hvis pensionsoppareren igen bliver skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1 og 3, skal den pågældende give Skattestyrelsen og penge- eller pensionsinstituttet besked herom. Af § 4 i bekendtgørelse nr. 1311 af 18. december 2012 om fritagelse for indeholdelse og indbetaling af pensionsafkastskat følger, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at give Skattestyrelsen og pensionssselskabet besked, hvis personen igen bliver skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1 og 3, kan straffes med bøde.

Med den nye Øresundsaf tales artikel 4 bliver det muligt for Danmark at beskatte pensionsopparere, der er hjemmehørende i Sverige, af afkastet af deres danske pensionsordninger.

Der foreslås på denne baggrund, at der i pensionsafkastbeskatningsloven § 1, stk. 3, indsættes som 2. pkt., at pensionsberettigede, som anses for hjemmehørende i Sverige efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, er skattepligtige af pensionsordninger som nævnt i stk. 1 i danske forsikringsselskaber m.v.

Det betyder, at afkastet af pensionsordninger, som er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, vil være pensionsafkastskattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningslovens regler for pensionsberettigede, som efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Sverige.

På denne baggrund vil der fremover ikke blive udstedt fritagelseserklæringer til pensionsberettigede, som efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Sverige. Det betyder endvidere, at en person, der har fået udstedt en fritagelseserklæring ved fraflytningen eksempelvis til Tyskland, vil være forpligtet til at give Skattestyrelsen og sit penge- eller pensionsinstitut besked om, at den pågældende er blevet pensionsafkastskattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 3, såfremt den pågældende flytter fra Tyskland til Sverige og efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver anset for hjemmehørende i Sverige.

Skattestyrelsen vil tilbagekalde de fritagelseserklæringer,

der er givet til personer, der efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Sverige.

Det bemærkes, at afkastskattepligten med dette lovforslag alene foreslås indført for pensionsordninger, som er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven og altså ikke danske pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, dvs. pensionsordninger, der ikke er skattebegunstigede efter pensionsbeskatningsloven.

Til § 6

Efter den gældende Øresundsaftales artikel 6 udveksler Danmark og Sverige provenu, der stammer fra privatansatte pendlere, der tjener mindst 150.000 danske kroner årligt.

Af § 9, stk. 1, i lov om kommunal indkomstskat følger, at udligningsbeløb, som Danmark modtager fra Sverige efter artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003, dvs. den gældende Øresundsaftale, for fysiske personer, der er hjemmehørende i Danmark, og som erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i Sverige, skal tilfalde den skattepligtiges skattekommune.

Provenuudvekslingen efter den gældende Øresundsaftale artikel 6 videreføres i den nye Øresundsaftales artikel 7 med en række modifikationer, herunder at provenuudvekslingen fremover vil gælde også offentligt ansatte pendlere.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 1, i lov om kommunal indkomstskat, så »artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003« ændres til: »artikel 7 i aftale af 10. juni 2024 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål«.

Det betyder, at udligningsbeløb, som Danmark vil modtage fra Sverige efter artikel 7 i den nye Øresundsaftale, vil skulle tilfalde pendlerens skattekommune svarende til, hvad der gælder for provenuudvekslingen efter den gældende Øresundsaftales artikel 6.

Til § 7

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske hjemmestyre og det grønlandske selvstyres kompetence. Aftalen vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Pensionsberettigede, som anses for bosat i Grønland efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Grønland, er skattepligtige af pensionsordninger som nævnt i stk. 1 i danske forsikringsselskaber m.v.

§ 9. Udligningsbeløb, som Danmark modtager fra Sverige efter artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003, for fysiske personer, der er hjemmehørende i Danmark, og som erhverver indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold i Sverige, skal tilfalde den skattepligtiges skattekommune.

Stk. 2. ---

§ 5

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2023, som ændret ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

”Pensionsberettigede, som anses for hjemmehørende i Sverige efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, er skattepligtige af pensionsordninger som nævnt i stk. 1 i danske forsikringsselskaber m.v.”

§ 6.

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 30. august 2019, som ændret ved § 6 i lov nr. 1052 af 30. juni 2020, § 1 i lov nr. 2052 af 19. december 2020 og § 1 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 1, ændres »artikel 6 i aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål af 29. oktober 2003« til: » artikel 7 i aftale af 10. juni 2024 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål«.